

Franckesche Stiftungen zu Halle

Ivsta Exseqviarvm In Fvnere Generosissimi Noblissimique Adolescentis Io. Henrici De Sommerfeld Et Falckenhayn, Eqvitus Silesii, Nvdivs Tertivs X ...

Buddeus, Johann Franz

Halae, MDCCII.

VD18 13259121

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-206157

Scilicet iterum prænobili exemplo comprobandum erat, quam nihil certum, nihil stabile in rebus humanis sit, sed æque ætas prima atque vltima obnoxia mortalitati. Decessit enim admodum adolescens IO. HENRICUS de SOMMERFELD & FALKENHAYN, non minus pietatis laude ac industria, quam generis antiquitate & auita Maiorum gloria commendandus. In eo gradu ætatis erat, vt flores protrudere, atque ex iis spem fructuum suo genere dignorum facere inciperet: sed quæ fragilitas humana est, vnus dies spem in diuersa & lugubria conuertit. Adficimur adolescentia eius, sed magis NECESSITVDINVM casu. De illo enim scimus non male actum esse, quia præpropere fato multis, quæ instabant, quæ sequutura erant, molestiis præreptus est, quas subire per naturæ conditionem necesse vtique habuisset. Si quid triste ac luctuosum est in morte eius, non ad mortuum, sed ad illos, quos reliquit, illustres PARENTES & generosos FRATRES pertinet, aliosque necessarios, quibus is spem virtutis ac ingenii attulerat: qui vero quod Christi sapientia imbuti sunt, haud ferent immoderate quæ æterna lege ac bona Dei voluntate defuncto FILIO aut FRATRI contigerunt. Eductus, ereptus est miseriis, in quibus hæremus omnes, & liberari percupimus & optamus: præuenit in eas sedes, quo nos adultiores difficili sane & aspera via tendimus: ac iis iam ornatus ille bonis est, & copiosissime cumulatus, quibus vt potiamur tandem, spe adhuc nos sustentamus. Fingite, o mœstissimi,
redire

redire VESTRUM, Deo dante, in vitam hanc mortalem; quid
lucraturus inde foret? quæ res illum, quæ spes & animi solatium
adficeret? vt fortunis vestris frueretur? vt ad summos
honores adscenderet? scitis quam hæc caduca, quam fragilia
sint omnia, & sæpe prius abeant, quam data sint, aut
capi fructus ex iis potuerit. Sed esto, mansura illa fuisse: at
quanta cum mole miseriarum? quibus cum curis periculisque,
quibus nemo mortalium exui potest, antequam corpore
animus exuatur. Itaque bene cum illo actum est, dum,
Innumeras calamitates præteruectus, in beatiores sedes
quam reliquit, felicissime anteuertit. Non est igitur quod
conqueramur de excessu eius, cui gratulandum de summa
felicitate est: sed officium honoris & memoriæ, vt pium &
humanum est, faciamus. Natus hic IO. HENRICVS de
SOMMERFELD, Eques Silesius, Schmochwizii est in Lignicensi
Principatu, mense Septembri MDCCC LXXXIX, Patre
generosissimo viro FRANCISCO ALBERTO de SOMMERFELD &
FALCKENHAYN, Domino in Schmochwitz, Iacobsdorf &
Grunau, Ducatus Lignicensis Reditibus Præfecto: Matre
perillustri matrona MARIA ELISABETHA, Domina de
SCHWEINITZ, ex nobilissima ZEDLICIORVM Gente oriunda.
Felix sic Noster ortu fuit: at brevi post illum excepit
infortunium, quum nondum bimulo Parens optimus eriperetur.
Vtique magna hæc ei calamitas fuisset, nisi cœlesti
prouidentia generosissima Mater perillustri & summe
reuerendo Domino, Domino GEORGIO RVDOLPHO, Libero
Baroni de SCHWEINITZ, Domino in Münchhofen, Seifersdorf
& Sorge, potentissimi REGIS Borussiae, multo clementissimi
Domini nostri,

nostri, Confiliario Intimo, & Magdeburgicæ Metropolitanæ
 Ecclesiæ Canonico, postquam eluxerat, nupsisset. Hic enim
 Nostrum non vt vitricus, sed vt pater alter, in cuius no-
 men successerat, complexus, nihil curæ, nihil studii & in-
 dustriæ posthabuit, quod ad hunc FILIVM, quem, tamquam
 ex se genitum, amauit, in recto de Deo sensu, in morum
 honestate, & liberalibus disciplinis formandum, aliquid con-
 ferret. Quod igitur melior educatio laudatis PARENTI-
 BVS cordi erat, hunc, sex annorum puerum, Glauchensi Pæ-
 dagogio, vixdum orto, tradiderunt, vt in pietate æque ac
 litteris proficeret, nihilque videret & audiret nihil, quod
 rectius fuisset nesciisse. Haud vana spes illustrium PAREN-
 TVM fuit, sed ille in precibus & Dei cultu industrius non
 sterili officio fuit, sed quod cum alio tempore, tum maxi-
 me in morbo nouissimo præclaros fructus spei & patientiæ
 tulit. Etiam in litterario studio progressum non pœniten-
 dum pro ætate fecit, maiorem deinde facturum, si per fata,
 quæ auocarunt, licuisset. Iulio enim mense in morbum est
 implicitus, ardenti feбри similem, cum crebra narium hæ-
 morrhagia coniunctum, qui sæpe cessit medicinæ, sæpius i-
 dem, aut fortior etiam recurrit, quo vires magis magisque
 sunt profligatæ. Eius decimo quinto die, X Augusti, spe
 viuendi cum sanguine profusa, animam Noster, Deo deuot-
 tam, placide sub meridiem inter preces circumstantium
 exhalauit. Hodie reliquiæ corporis ab hora II solemnī &
 Christiano ritu in Glauchensi cœmeterio sepelientur, cui
 pietatis officio vt Academiæ PROCERES & CIVES, etiam
 illustrium PARENTVM causa & NECESSARIORVM, inter-
 sint, per communem humanitatis legem officiose rogamus,
 amice admonemus. P.P. Halæ XII Aug. MDCCCL.

